

LENNEP, David J. van (Amsterdam 15 juli 1774 – Amsterdam 11 februari 1853). Vader van **Jacob van Lennep**.

Was net zoals later zijn zoon een talentrijk dichter in het Latijn en in het Nederlands.

Van Lennep studeerde te Amsterdam en promoveerde in 1796 te Leiden in de rechten. In 1798 reeds werd hij hoogleraar voor klassieke talen en geschiedenis aan het Athenaeum Illustre te Amsterdam, waar hij om zijn tekstuitgaven van klassieke auteurs en zijn onderwijs in hoog aanzien stond. In september 1812 maakte hij een reis naar België en bezocht Gent, waar hij in contact kwam met K.J.E. van Hulthem, M. de Bast, **Egidius N. Cornelissen** en Hye Schoutheer. Hier kwam bij Van Lennep voor het eerst de idee op van een vereniging van de Nederlanden: een herstel van de eenheid, zoals in de 16de eeuw onder **Willem van Oranje**. Deze uiting van Diets-Nederlands bewustzijn kreeg reeds het volgende jaar (1813) vastere vorm, toen **Anton Falck** hem verzocht mee te werken om de vereniging te bewerkstelligen. Van Lennep was de eerste Noord-Nederlander die, buiten elk politiek en economisch motief om, de vereniging begroette. Zowel onder Lodewijk Napoleon als onder **Willem I** had hij grote invloed: zo zat hij van 1814 af in de commissie die belast was met de organisatie van het hoger onderwijs, en had hij een beslissende stem bij de benoemingen aan de rijksuniversiteiten te Gent, Leuven en Luik (1816).

LITERATUUR: J. van Lennep, *Het leven van Mr. D.J. van Lennep*, 1862.

ADA DEPREZ*